

Koninkrijkskinderen

Jongeren in Nederland over de
kinderrechtensituatie op
Bonaire, Sint Eustatius en Saba

Auteurs

Adimka Uzozie

Diana Neijboer

Met medewerking van:

Jody Bauer

Publicatienummer 225 a

© **Stichting Alexander**

Amsterdam, juli 2012

In opdracht van

UNICEF Nederland

Inhoudsopgave

1	Inleiding	4
2	Methodologie	5
2.1	Onderzoeksmethode	5
2.1.1	Panelgesprek	5
2.1.2	Werving	5
2.1.3	Kiezen van een kaart	5
2.1.4	Video-opnamen	5
2.2	Doelstelling en centrale vraagstelling	6
2.3	Respondenten	6
2.3.1	Afkomst en geslacht	6
2.3.2	Leeftijdsverdeling	7
3	Resultaten	8
3.1	Algemene beschrijving	8
3.1.1	Sfeeromschrijving panel	8
3.2	Thema's	8
3.2.1	Gezin en opvoeding	9
3.2.2	Seksuele voorlichting en tienerzwangerschappen	9
3.2.3	Onderwijs	11
3.2.4	Misbruik en schaamte	12
3.2.5	Instanties	13
3.2.6	Mentaliteit	13
3.2.7	Religie	14
3.3	Conclusie	15
	Bijlage	16

1 Inleiding

Sinds 2010 onderzoekt UNICEF NL de kinderrechtsituatie van kinderen die opgroeien op één van de eilanden in het Caribisch deel van het Koninkrijk der Nederlanden: Bonaire, Sint Eustatius, Saba (BES-eilanden); Aruba; Curaçao; en Sint Maarten. UNICEF NL doet dit onderzoek om een helder en zo compleet mogelijk beeld te krijgen van de situatie waarin kinderen op de zes eilanden leven. Hiertoe verricht UNICEF NL verschillende onderzoeksactiviteiten in samenwerking met verschillende partners in binnen- en buitenland. De resultaten van deze activiteiten zullen worden samengebracht in een viertal eindrapporten: drie aparte publicaties over de kinderrechtsituatie op Aruba, Curaçao en Sint Maarten en één over de BES-eilanden.

Stichting Alexander is gevraagd een bijdrage te leveren aan dit onderzoek door meningen, ervaringen en behoeften van jongeren te verzamelen die afkomstig zijn van één van de eilanden en momenteel in Nederland wonen. De resultaten van het onderzoek worden meegenomen in de verschillende eindrapporten van UNICEF NL. Dit onderzoek is aanvullend en aansluitend op de interviews met kinderen en jongeren op de eilanden zelf zoals UNICEF NL die uitvoert.

In de periode van maart tot en met mei 2012 hebben er vier panelgesprekken plaatsgevonden met jongeren van de verschillende eilanden. Zij zijn uitgevoerd met jongeren in de leeftijd van 15-23 jaar die momenteel in Nederland wonen, maar zijn opgegroeid op een van de eilanden. De panelgesprekken zijn uitgevoerd respectievelijk met jongeren van Aruba, de BES-eilanden (gezamenlijk), Curaçao en Sint Maarten.

In dit rapport zijn de uitkomsten weergegeven van het panelgesprek dat met jongeren van de BES-eilanden is gevoerd op 29 maart 2012.

2 Methodologie

2.1 Onderzoeksmethode

2.1.1 Panelgesprek

Stichting Alexander heeft een panelgesprek uitgevoerd met jongeren die momenteel in Nederland wonen, maar zijn opgegroeid op één van de BES-eilanden. Voor deze onderzoeksmethode is gekozen vanwege het interactieve karakter van panelgesprekken.

Het voordeel van gesprekken in groepsverband is dat jongeren elkaar kunnen stimuleren en prikkelen om niet alleen ervaringen te delen, maar ook hun creativiteit in te zetten om tot aanbevelingen te komen. Het panelgesprek nam ongeveer twee uur in beslag. De respondenten werd de mogelijkheid geboden om voorafgaand aan het gesprek gezamenlijk te eten. Hier gaven vrijwel alle respondenten gehoor aan en deze introductie zorgde voor een ontspannen en goede sfeer. Merkbaar was dat de jongeren zich door hun afkomst sterk met elkaar verbonden voelden.

Het panelgesprek is opgenomen met een digitale recorder en letterlijk uitgewerkt. Vervolgens is het panel geanalyseerd en is er een rapportage opgesteld.

2.1.2 Werving

Voor het werven van jongeren voor de panels zijn verschillende methoden ingezet:

- Eigen netwerk van Stichting Alexander (onder andere contacten op ROC-scholen)
- Contacten van UNICEF:
 - Studentenvereniging Passaat
 - Stichting Jongeren van het Koninkrijk
 - Studentenmentoraat Hvanti
 - Plaatselijke opvang commissie voor Arubaanse en Antilliaanse studenten in Amsterdam
 - Plaatselijke opvang commissie voor Arubaanse studenten in Utrecht
 - Sint Sarcubo
 - Stichting Overlegorgaan Caribische Nederlanders (OCAN)
- Oproepen op diverse Facebookpagina's, Twitter
- Benaderen van Nederlandse organisaties van de eilanden (carnavalsverenigingen, studentenverenigingen)

2.1.3 Kiezen van een kaart

Als onderdeel van de introductie werden de deelnemers uitgenodigd een Ansichtkaart te kiezen die zij vinden passen bij hun (visie op hun) eiland. Enkele gekozen kaarten inclusief citaten zijn opgenomen in de bijlage.

2.1.4 Video-opnamen

Na afloop van de panels werd de jongeren gevraagd om hun boodschap/wens aangaande kinderrechten op de eilanden op te nemen op video. Vier jongeren gaven hier gehoor aan.

2.2 Doelstelling en centrale vraagstelling

Het doel van dit deelonderzoek is om in kaart te brengen hoe jongeren die afkomstig zijn van de BES-eilanden en nu in Nederland wonen denken over de kinderrechtsituatie en de algehele leefsituatie van kinderen op Bonaire, Sint Eustatius of Saba.

De centrale vraagstelling van het (deel)onderzoek is:

Hoe kijken jongeren die zijn opgegroeid op één van de BES-eilanden en nu in Nederland wonen aan tegen de kinderrechtsituatie voor kinderen en jongeren op Bonaire, Sint Eustatius of Saba?

UNICEF NL heeft een aantal (gespreks)onderwerpen gekoppeld aan deze vraagstelling die samenhangen met de verschillende artikelen uit het VN-Verdrag inzake de Rechten van het Kind. Deze onderwerpen zijn:

- Gezin en opvoeding
- Wonen
- Recreatie, spel en vrije tijd
- Onderwijs
- Gezondheid
- Veiligheid (waaronder discriminatie, privacy, uitbuiting, criminaliteit)
- Financiën
- Participatie

Deze onderwerpen zijn echter niet leidend geweest in het gesprek. Jongeren werden uitgenodigd zelf onderwerpen aan te dragen, zodat dicht bij de eigen beleving en ervaringen gebleven zou worden.

2.3 Respondenten

Er namen in totaal tien jongeren deel aan het panel. Twee van hen vielen buiten de leeftijdsgrens die we hadden gesteld. Eén van hen was 27 jaar en de ander was 29 jaar. Het waren beide studenten. We hebben hun inbreng in het panel ondanks de hogere leeftijd toch meegenomen in de rapportage, omdat het voor wat betreft een aantal onderwerpen een waardevolle aanvulling gaf.

Ook aanwezig was een contactpersoon, werkzaam voor diverse (zelf)organisaties voor Carabisch Nederland. Zij heeft een aantal aanwezigen geattendeerd op het panel en hen vergezeld. Haar is voor aanvang van het panel gevraagd zich als toehoorder op te stellen.

2.3.1 Afkomst en geslacht

Eilanden	mannen	vrouwen	totaal
Bonaire	2	1	3
Sint Eustatius	3	0	3
Saba	0	4	4
BES-eilanden totaal	4	5	10

2.3.2 Leeftijdsverdeling

Leeftijd	aantal
20	1
21	6
27	1
29	1
onbekend	1
Totaal	10

3 Resultaten

3.1 Algemene beschrijving

In dit panel is met name veel gesproken over onderwijs, seksuele educatie en de mentaliteit van mensen van de eilanden. Over het geheel genomen zeggen de jongeren dat het fijn is om op te groeien op een van de eilanden.

Een probleem dat iedereen herkent, is het feit dat er op veel plekken het Nederlandse systeem wordt doorgevoerd zonder rekening te houden met de lokale cultuur, religie, niveau, klimaat, enzovoort. Religie en spiritualiteit spelen een grote rol op de eilanden.

3.1.1 Sfeeromschrijving panel

De jongeren zijn erg enthousiast en discussiëren actief met elkaar. Zij hebben allemaal een positief gevoel bij hun eiland en willen graag bijdragen aan het verbeteren van de algehele situatie op het eiland. De meeste jongeren hebben ook de ambitie om terug te keren en succesvol te zijn op een van de eilanden.

Aan het einde van het panel geven meerdere jongeren aan dat zij eigenlijk wel graag voort zouden willen borduren op dit panelgesprek. Eén van de jongeren van Saba stelt zelfs voor om zelf een organisatie op te zetten voor jongeren die zich in willen zetten voor de BES-eilanden en lanceert de slogan "Start a trend", om de aanwezigen te presenteren als rolmodel voor andere jongeren.

3.2 Thema's

Wanneer gevraagd wordt naar associaties die opkomen als je denkt aan kinderrechten worden de volgende thema's door jongeren genoemd:

- kinderarbeid,
- recht op scholing,
- fysiek en mentaal misbruik,
- veilige leefomgeving,
- recht op zelfontwikkeling,
- gezondheidszorg,
- voeding, onderdak,
- vrijheid om te kiezen welke opleiding je wilt doen en in welke taal.

Als doorgevraagd wordt naar wat er specifiek bij jongeren opkomt als ze in dit verband terugdenken aan het eiland waar ze zijn opgegroeid, komen de volgende thema's aan bod:

- fysiek geweld door ouders
- misbruik en schaamte
- seksuele voorlichting en tienerzwangerschappen
- onderwijs en instanties.

In het panelgesprek gaat het ook vaak over de mentaliteit van de eilandbewoners. Dit komt in de verschillende thema's terug. Dit thema wordt als laatste weergegeven en heeft elementen van de andere thema's in zich.

3.2.1 Gezin en opvoeding

Het door ouders slaan van hun kinderen is iets wat alle jongeren van Bonaire herkennen vanuit hun jeugd. Het komt vaak voor dat ouders hun kind een tik geven of met een riem slaan. Een jongere verwoordt het op deze manier:

On Bonaire I know that a child even if it does 'Eh!' then the mom is ready hitting. You hit with belts, that is something standard. When a dad gets mad he just gets the belt out and hits all the kids. (Meisje, 21 jaar, Bonaire)

Andere jongeren die op Bonaire zijn opgegroeid bevestigen dit beeld. De jongeren van Saba sluiten zich er eveneens bij aan. Het slaan van kinderen door hun ouders wordt door de jongeren echter niet direct gezien als misbruik of mishandeling, ze hebben het vaak zelf ook ervaren en zien het eerder als onschuldige correctieve handeling. Het corrigeren van kinderen door middel van slaan zien de jongeren als onderdeel van de cultuur, behalve als het slaan extreme vormen aanneemt en het kind goed zichtbare verwondingen heeft aan bijvoorbeeld het gezicht.

Op alle eilanden komen gebroken gezinnen vaak voor. Dit levert volgens de jongeren allerlei problemen op, die met elkaar samenhangen. Kinderen krijgen weinig aandacht van ouders, zien dat vader moeder slaat en nemen dit gedrag over, meisjes raken jong zwanger omdat ze behoefte hebben aan aandacht die ze vervolgens krijgen van oudere jongens. Jongeren van alle eilanden herkennen dit.

Ja, a lot of times like, well, usually a teenage pregnancy is the father sometimes absent, also like divorces as becoming more and more common, and a fact a child especially sees parents arguing with each other. Dad hitting your mom, that see.. And if you are a boy, you see your dad doing that you think that's the right thing to do because your dad dit it, but I think that causes a lot of problems in a childs development. Is the whole fact the broken family and I think that's how it continues the cycle. (Meisje, 21 jaar, Saba)

Alle jongeren spreken van de noodzaak van een mentaliteitsverandering onder ouders als het gaat om hun rol in de opvoeding.

We need to stimulate that mentality change and to me it is to stimulate that and we get our people to have to look at themselves from a completely different point of view, to show affections to our kids, to make it, no to everyone on these islands, it's okay for a boy child to say to his dad: I love you. And not being afraid of this macho shit. Sorry, you know. It has to be. You have to break down all those ridiculous barriers in honour for you know all of this to worry because, at the end of the day, if the mentality stays the same, it's just gonna be just a cycle and it is not gonna change. (Jongen, 27 jaar, Sint Eustatius)

3.2.2 Seksuele voorlichting en tienerzwangerschappen

I think that is a big problem amongst children especially now in primary schools and I think as a right to education and also maybe in health for a child, there should be more like sex-education, starting at a younger age, rather than at high school. Because not only, I'm not saying that in Saba we have it that well, there has been a case that a young child has gotten pregnant and her ... like hit her really hard, that she'd broken an arm but, I think that parents due to the culture that we have on these islands don't know how to react to such things and as a parent you don't know how to talk to your children about the birds and the bees, about sex. And I think it's not the teachers responsibility either, I think that there should be a special person that can educate children about their body. Not only about sex, but also about HIV, AIDS, other STD's. Because I

think that is so important and especially as a child develops and they want to go abroad and sometimes some children go abroad and they don't know these kind of things. I think it is an important right for a child. (Meisje, 21 jaar, Saba)

Op alle eilanden komen tienerzwangerschappen regelmatig voor. Het is niet zeldzaam dat een meisje van rond de zestien jaar al een kind heeft. Hiervoor wijzen de jongeren verschillende oorzaken aan. Jongeren geven bijvoorbeeld aan dat seksuele voorlichting op scholen er wel is, maar dat het dan vaak al te laat is. Er zou al op jonge leeftijd aandacht moeten zijn voor seksuele educatie. Er is nu wel voorlichting maar dat is pas op de middelbare school, terwijl kinderen al op jonge leeftijd seksueel actief zijn. Ook gebrek aan toezicht, aandacht en voorlichting door ouders speelt een rol. Veel jonge meisjes groeien op in een weinig stimulerende omgeving met weinig toekomstperspectief.

Deze meisjes komen in de verleiding om met een jongen te slapen die haar mooie spullen en een goede toekomst belooft. Wanneer ze vervolgens zwanger raakt, is het doorgaans de moeder van het meisje die voor het kind zorgt.

About Bonaire, there having a child when you are 15/16 for them is normal. Because it's ja, like I come home, I'm pregnant, my mom says: oh okay, well then your mom takes care of it but I think what should happen is they have to make these girl realize what it is to have a child. Because you see it a lot on Bonaire, girls from 14, 15, 16 have relation with guys of 25 or older. They get pregnant, there you have a child, the grandmother takes care of the child and they keep partying after 1 year they are pregnant again. (Meisje, 21 jaar, Bonaire)

Well about teen pregnancy and everything I think basically it is all about attention. Because what I see on Bonaire is that a lot of kids don't really get attention from their parents, so maybe your parents work the whole day and maybe at night okay, you come home, they fix dinner and then the parents go out and the kids stay and watch t.v., so the lack of attention makes that the kids go look for attention outside and that is what you see a lot with teenagers. They don't get, most of the time they don't have a father at home so the mom of course is working the whole day and than she is tired. So the attention they need, they don't get it from the parents and then they go look for it with older guys or doing other stuff. (Meisje, 21 jaar, Bonaire)

Dat meisjes hier gevoelig voor zijn heeft volgens de jongeren onder andere te maken met een gebrek aan aandacht van hun ouders. Vaders zijn vaak afwezig en moeders moeten buitenshuis veel werken om te kunnen rondkomen. Jongeren hebben hierdoor veel tijd die ze met elkaar kunnen doorbrengen, zonder toezicht van volwassenen. Als bijvoorbeeld de moeder wel thuis is speelt er nog een ander probleem. Ouders weten niet hoe ze met hun kinderen in gesprek kunnen gaan over seksualiteit en het komt voor dat wanneer een jong meisje zwanger wordt, zij wordt geslagen door haar ouders, omdat zij niet weten hoe zij ermee om moeten gaan. In de voorlichting zouden ook de ouders betrokken moeten worden. Hierbij zou dan rekening gehouden moeten worden met de religieuze achtergronden van ouders en het taboe dat er nog heerst rondom het praten over seksualiteit.

Ook blijkt dat meisjes elkaars gedrag overnemen. Zij zien op school veel andere zwangere meisjes en zien de 'schattige' baby's.

Meisjes zouden beter voorgelicht moeten worden over wat het betekent om een kind op te voeden. Daarnaast zou er meer aandacht moeten zijn voor wat de mogelijkheden zijn, hoe ze zichzelf kunnen ontwikkelen, wat je allemaal meer kunt doen met je leven behalve het krijgen van kinderen. Een jongere van Sint Eustatius noemt als oorzaak van gebrekkige scholing en voorlichting over seksualiteit ook armoede en het ontbreken van rolmodellen.

Like the poverty issue is another reason why .. get pregnant early, because parents ain't there. We don't have money anyway, so I, they don't have money give me what I want, I want the newest shoes, I want the newest clothes and jewelry, this guy say he could buy it for me, so, I go sleep with him, you understand. And she get pregnant, whole another story start now, because she don't have a education the child ain't go really get no education because he had no boy to look up to you know. (Jongen, 27 jaar, Sint Eustatius)

De situatie verandert wel langzaam, er zijn jonge ouders die meer open zijn en meer bespreken met hun kinderen. Ook worden er al meer opleidingskansen geboden aan jonge meisjes met kinderen. Overall kent het probleem meerdere facetten die aangepakt zouden moeten worden. Dan gaat het in ieder geval om betere voorlichting, passend bij de leeftijd, door een persoon die aansluiting kan vinden bij de kinderen én bij hun ouders. Daarnaast gaat het ook om een educatief aanbod voor jonge moeders/ ouders, zodat zij zich verder kunnen blijven ontwikkelen.

Eerdere initiatieven zoals het uitdelen van condooms op scholen op Bonaire (door buitenlandse organisaties) is bij ouders niet in goede aarde gevallen. Zij vonden dat op de ze wijze hun kinderen werden aangemoedigd om seks te hebben. Religie en spiritualiteit spelen in dit verband ook een rol, met name bij ouders.

You know in my time they have stopped sexual education because it was one time period you know some organisations again came up with this brilliant idea: oh let's give these guys condoms. They gave out condoms in school, you have some kids like me that will blow up the condoms. But the whole thing with condoms, everybody you know parents thought why are all these condoms around? They found out that the organisation from the outside came to Bonaire and gave us condoms. And all thes parents were furious because they were like hey, you are encouraging my child to have sex right now. So sex-education was far from them there. (Jongen, 29 jaar, Bonaire)

3.2.3 Onderwijs

Er wordt gezegd dat er meer in het algemeen weinig vertrouwen is in de oplossingen van Nederlanders, dit geldt voor het onderwijs maar ook voor veel andere zaken. Wat er doorgaans gebeurt is dat in Nederland bedachte en aldaar functionerende systemen zonder meer worden 'ge-copy-paste' en toegepast op de eilanden. Dit levert veel wrijving op op de eilanden. Zo wordt er bijvoorbeeld geen rekening gehouden met taal, lokale cultuur, religie en (opleidings)niveau en mentaliteit, waardoor de systemen niet goed aansluiten bij de sociale werkelijkheid op de eilanden.

The biggest mistake is what Holland and everybody makes is that they take how it is done in Holland, and plak it on the islands without consider like you said the culture of those islands. And that's a big mistake that is happening now since 10-10-'10. They just copy paste. (Man, 29 jaar, Bonaire)

In het onderwijs speelt onder andere de worsteling met de verschillende talen. Zo loopt bijvoorbeeld de overgang van de basisschool naar de Secondary school vaak stroef. Kinderen zijn gewend om Papiamentu of Engels te spreken en in het vervolgonderwijs wordt er onderwijs gegeven in het Nederlands. De kinderen komen in een geheel Nederlands systeem terecht. Dit geldt in ieder geval voor Sint Eustatius. Op Saba is het vervolgonderwijs in het Engels, maar wat daar vervolgens problemen oplevert is dat studenten naar Nederland willen komen om te studeren. Dan is het weer lastig dat ze geen Nederlands kunnen spreken.

Daarbij is het Nederlandse lesmateriaal verouderd, in de lesboeken wordt bijvoorbeeld nog gesproken over guldens.

They get education in Papiamentu, the mother language, but the whole system is, the Dutch system, I mean, if you go to SGB, SGB is our second school, that's all Netherlands, and that's a simple example that I can give that they just had to have a system, they just copy-paste it there and they expect to follow it. But the whole situation was either, in my opinion it was broken or it was stroef laat maar zeggen from the beginning and they cannot copy paste from there. (Jongen, 29 jaar, Bonaire)

Zo worden kinderen op de lagere scholen hun rechten bijgebracht, terwijl hun ouders hier waarschijnlijk nooit over hebben gehoord.

I remember the rights of a child as in elementary school and I remember they came with each shall have the right to religion and they told this to us but they did not educate our parents. (Jongen, 21 jaar, Sint Eustatius)

Hierdoor kan wrijving ontstaan tussen ouder en kind. Een jongere haalt een voorbeeld aan waarbij een kind thuis komt en aan zijn moeder vertelt:

"The nice white lady just said I have the right to chose my religion.." (Jongen, 21 jaar, Sint Eustatius)

These peoples speak to the children but they forget in our culture that you are here and your parents will allways be here. So when you go to this office and you say for example: Miss [...] said this mommy and you reach home is gonna be yeah, but mommy said this and this is what goes. So miss [...] could go to hell. (Jongen, 21 jaar, Sint Eustatius)

De moeder begrijpt niet waar haar kind het over heeft. De kinderen nemen informatie tot zich die in een heel andere context is ontstaan en ontwikkeld. Hierdoor vindt de beleving van de kinderen vaak geen aansluiting bij de leefwereld en opvattingen die hun ouders hebben. De ouders zijn van generatie op generatie gewend aan bepaalde omgangsvormen en gebruiken in de opvoeding, waarbij een meer autoritaire houding van ouders gebruikelijk is. Er zou meer aandacht moeten zijn voor de ouders bij het implementeren van bepaalde zaken.

I think you also have to focus on the adults when you are implementing something like this and via that road go to the children because I think that is the mistake they make a lot when setting up the facilities. (Jongen, 21 jaar, Sint Eustatius)

Onder andere doordat op een zeker moment moeten worden overgeschakeld naar een andere taal en het feit dat ouders hun kinderen niet kunnen helpen met hun opleiding, het opleidingsniveau op de eilanden is laag.

My mother was from [...] so when I come home with Dutch homework, she can't help me, you understand? Thankfully you had other resources to help me succeed in school but that itself is another factor. Maybe if it was in English she would be able to help me and it would have been easier for me. (Jongen, 27 jaar, Sint Eustatius)

3.2.4 Misbruik en schaamte

Op alle eilanden is weinig openheid als het gaat om misbruik of mishandeling. Wanneer er seksueel misbruik plaatsvindt, zal daar geen bekendheid aan gegeven worden, onder meer omdat door het geringe aantal inwoners dan meteen het hele eiland ervan op de hoogte zou

zijn. Onder andere uit angst hiervoor zal een kind dat dit overkomt er niet snel ruchtbaarheid aan geven.

Like sexual abuse for instance, especially in small communities like Bonaire, really get down and sush, sush, sush. (Jongen, 29 jaar, Bonaire)

Wat ook een rol speelt is dat men niet weet waar men hulp kan zoeken wanneer misbruik of mishandeling plaatsvindt. Het ontbreekt op de eilanden aan faciliteiten om melding te maken van mishandeling of misbruik. Er is bijvoorbeeld geen centraal meldnummer voor misbruik, zoals in Nederland. Ook jongeren van Sint Eustatius herkennen zich in het bovenstaande. Wanneer iemand iets overkomt op het gebied van misbruik of mishandeling zal er veel aan worden gedaan om dat verborgen te houden.

3.2.5 Instanties

Volgens jongeren zijn er weinig plekken op de eilanden waar jongeren naar toe kunnen stappen voor informatie en advies over gezondheid en welzijn.

Even on Saba who do you even go to talk to someone if something like this happen. There is no one on Saba, you can say, there is not even a psychologist, maybe at the medical school. But there is no one you can even trust. (Meisje, 21, Saba)

Er is een Centrum voor Jeugd en Gezin op de eilanden Sint Eustatius, Saba en Bonaire. Dit zijn echter geen laagdrempelige voorzieningen. Ze zijn niet aangepast aan de lokale cultuur en situatie.

Quickly putting an office, but not putting the necessities, the tools or the right information to reach out to the people. (Jongen, 21 jaar, Sint Eustatius)

Volgens jongeren wordt er hierdoor onvoldoende gebruik van gemaakt. Mensen stappen niet makkelijk binnen bij het CJG, omdat de mogelijkheid er is dat anderen dan zien dat ze daar heen gaan en dat weer doorvertellen aan anderen.

Volgens de jongeren wordt er niet eerst gekeken naar wat echt aansluit bij de lokale praktijk op de eilanden, waar mensen echt behoefte aan hebben als het gaat om hulp, begeleiding en voorzieningen. Hierbij geldt ook dat het fout is om te denken dat de oplossingen die aanvankelijk voor de Nederlandse situatie bedacht zijn, zonder meer ook op de eilanden kan worden toegepast.

3.2.6 Mentaliteit

In dit panel is veel gesproken over onderwijs en seksuele educatie. Daarnaast kwam de mentaliteit van de eilandbewoners regelmatig aan bod. Het lijkt veel eilandbewoners te ontbreken aan inspiratie om echt ergens voor te gaan (bijvoorbeeld een studie).

I really got to be careful what I'm saying because a lot of people get really offended when I say this. But there is a mentality-problem where they don't have a, they have a lack of ambition, they don't feel because it'll be all good, I'm on a island, tomorrow it's gonna be sun all day. (Jongen, 29 jaar, Bonaire)

Jongeren denken dat dat onder andere te maken heeft met het feit dat er weinig goede voorbeelden in de vorm van rolmodellen voor handen zijn.

I think the poverty is a lot a reason why people were not educated, people get pregnant early and that also has to do with there is not a lot of where we must call them rolemodels coming from the islands. You understand, there is not a lot of people who we could look, who we can sit on in front of the t.v. and say hé, that guy is from St. Eustatius, he that guy is from Saba. (Jongen, 27 jaar, Sint Eustatius)

I find there is a big distance between those that actually made it, and those, not those that went back to the island but those that actually made it, and stay out, out as in out of the island, and those back home, the children. (Jongen, 27 jaar, Sint Eustatius)

Ook kwam veelvuldig naar voren dat Nederlandse systemen vaak overheersend zijn, terwijl dit veel moeilijkheden oplevert vanwege de culturele en lokale verschillen die er op de eilanden zijn in vergelijking met Nederland.

I came here right and I see all this young Dutch students you know young kids walking around. Here do you get fietsen, you got dit, dat, kids get more you know, they come to more things then we do on the island. You know, I mean, we don't have trains and trammen and ov-chipkaarten and flessen and vuilsorteren we don't have bellen, we don't have none of that, you know it is very easy live, I love it, you know, I don't want this at all. But I'm saying, we unless not again here you come in Holland again, Holland really misunderstand [...]. We are not exactly what you guys are, we were brought up completely different we income to completely different things you know, for instance with time I mean, if I'm 5 minutes later, okay, I'm fine, it's not like I miss a tram. (Jongen, 27 jaar, Bonaire)

Dit leidt tot extra obstakels wanneer je iets wilt bereiken. Je hebt wel kansen wanneer je op de eilanden bent opgegroeid, maar je moet bereid zijn te vechten voor wat je wilt.

We wanna just in our behalf want to come to a Dutch place or whatever and we don't even wanna take even a little bit of their language you know what I mean. Like how is that possible (...). De bedoeling is juist that we develop as a country but with this kind of mentality we are not gonna develop. (Meisje, 21 jaar, Saba)

3.2.7 Religie

Uit de voorgaande beschrijvingen komt op een aantal plekken al naar voren dat religie een grote rol speelt op de eilanden, met name op Sint Eustatius. Het bespreekbaar maken van sociale problemen als tienerzwangerschappen, huiselijk geweld en SOA's wordt daardoor bemoeilijkt.

On St. Eustatius, we have about 3500 people and about 11 different Christian denominations, including Muslims, and when you ask yourself like so that mean all those people about 100 people belongs to each church. And it's all about the mentality. So even if you set up a foundation that's for children, you wait to get that foundation running through the church society. And when you go through that society, all those things we talk about, broking homes, all those things are, how do you say it ehm, they fall apart. They don't come how do you call it, I like to call it, ascending(?), you know stick you head in the garden, pretend like nothing is happening. (Jongen, 27 jaar, Sint Eustatius)

De jongeren van Sint Eustatius geven aan dat instanties die programma's of projecten komen implementeren zich onvoldoende realiseren hoe groot de invloed van religie is.

3.3 Conclusie

Alle jongeren spreken met veel warmte over hun eiland, maar benoemen verschillende knelpunten als het gaat om de situatie van kinderen op de BES-eilanden. Het kinderrecht op bescherming komt in de gesprekken aan bod in de vorm van van de bespreking van een aantal van knelpunten als huiselijk geweld en tienerzwangerschappen. Jongeren zien een verband met de mentaliteit van de eilandbewoners: er wordt weinig gesproken met kinderen over dergelijke onderwerpen en het ontbreekt kinderen aan goede rolmodellen, zowel binnen het gezin als daarbuiten. Oorzaak hiervan zijn de vele gebroken gezinnen, de autoritaire opvoeding (slaan) en het ontbreken van succesvolle eilandbewoners die terugkeren naar het eiland en feeling houden met de bevolking.

Een ander kinderrechtentema dat door de jongeren uitvoerig is besproken, is het onderwijssysteem/ recht op onderwijs. Er zijn veel problemen met de aansluiting op vervolgonderwijs, onder meer door de verscheidenheid aan talen die binnen de verschillende onderwijsniveaus worden gehanteerd. Ook noemen de jongeren dat het niveau van het onderwijs soms onvoldoende is om goed te kunnen doorstromen in het hoger onderwijs.

Opvallend is dat gedurende het panel meerdere malen wordt gerefereerd aan de invloed van Nederland en Nederlands beleid op vraagstukken op de eilanden. De jongeren noemen diverse voorbeelden van situaties en projecten waarin volgens hen onvoldoende rekening is gehouden met de context van het eiland en haar bewoners. Opvallend in dit verband zijn de opmerkingen over de kinderrechteneducatie, dat jongeren signaleren dat deze educatie nu op kinderen wordt gericht, zonder dat ouders daarbij als doelgroep worden gerekend. Dit maakt dat de uitoefening van die rechten slecht kan worden ingebed in de lokale context.

Daarnaast blijkt uit hun ervaringen met studeren in Nederland, dat de overgang naar het Nederlandse (onderwijs)systeem niet altijd vloeiend verloopt, onder andere door taalproblemen, onvoldoende voorkennis en moeite met het vinden van een vaste woon- en verblijfplaats.

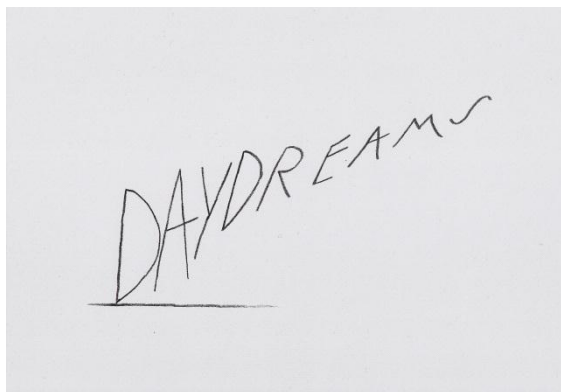
De jongeren hopen op een mentaliteitsverandering onder eilandbewoners. Een aantal van hen ziet dat de nieuwe generatie ouders al meer communiceert met hun kinderen. De jongeren die deelnamen aan het panel zien zichzelf als rolmodel voor jongeren op de eilanden en vrijwel iedereen heeft de ambitie terug te keren naar het eiland voor werk.

Bijlage

Pak een kaart die je doet denken aan je eiland.

And I chose daydreams because, compassing to Holland that's something on Saba you can do very much. Because you have the time for this.
(Meisje, 21 jaar, Saba)

Chose this card because it remind me mostly of home and the people how we are, always chatting, always have something to ask and to say so I chose this one.
(Jongen, 21 jaar, Sint Eustatius)

But the next card was about what I like on Bonaire the sunset en the sunrise, just because it is magical on Bonaire.
(Jongen, 21 jaar, Bonaire)

